

AJÁNDÉKNAK SZÜLETTÜNK MÁSOK SZÁMÁRA

1 Életige

2009. január

„Sok a tag,
de a test csak egy.”

(1Kor 12,20)

Chiara Lubich írásának felhasználásával
Gen3 Központok gondozásában

Jártál már hiteles keresztények élő közösségébe? Ha igen, akkor biztosan észrevetted, hogy a közösség tagjai különféle feladatokat látnak el. De ami egy ilyen élő közösségben leginkább megérint, az a közös lelkület, amely mindenkit átjár.

Pál is egészen élő keresztény közösségekkel találta szembe magát. Ő különleges helyzetben volt, mert ezek éppen az ő rendkívüli igehirdetése folytán keltek életre.

Ezek közül az egyik a korintusiak fiatal közössége volt, amelyben a Szentlélek bőkezűen osztogatta ajándékait, vagy, ahogy mondani szoktuk: karizmáit. Ez a közösség azonban, miután megtapasztalta a Szentlélek különleges adományainak magasztos élményét, megismerte a rivalizálást, a zavart, éppen azok között, akik

ezekben az ajándékokban részesültek.

Az Efezusban tartózkodó Pálhoz kellett tehát fordulniuk, hogy tisztázzák a helyzetet. Elmagyarázza, hogy különböző karizmák, különböző szolgálatok léteznek, mint amilyen az apostoloké, prófétáké vagy tanítóké, de az Úr, akitől mindezek származnak, egy és ugyanaz. Mivel tehát a különböző ajándékok ugyanannak a Szentléleknek a kifejeződései, nem lehet, hogy ne legyenek harmóniában egymással, **lehetetlen, hogy ne egészítsék ki egymást.** Hiszen ezek nem személyes előnyökért vannak, nem vezethetnek dicsekvéshez vagy öngazoláshoz, hanem közös célt szolgálnak. Eppen ezért nem szülhetnek rivalizálást vagy zűrzavart.

Pál arra figyelmeztet, hogy **a közösség minden tagja kapott képességeket** és talentumokat, **hogy azokat mindenki javára kamatoztassa;** továbbá, hogy mindenki örüljön annak, amit kapott.

Úgy mutatja be a közösséget, mint egy testet, és felteszi a kérdést:

„**Ha a test csupa szem volna, hol maradna a hallás? Ha meg csupa hallás, hol maradna a szaglás? Isten határozta meg minden egyes tag feladatát a testben, tetszése szerint. Ha valamennyi egy tag volna, hol volna a test?**”

Ha minden tag más, mindegyik ajándék lehet a többiek számára. Így mindegyik önmaga

lehet, megvalósíthatja Isten reá vonatkozó tervét, amely megkülönbözteti őt a többiektől.

Pál abban a közösségben, amelyben a különböző adományok működnek, olyan élő valóságot lát, amelynek ezt a nagyszerű nevet adja: *Krisztus*. Krisztus ugyanis tovább él az egyházban, és az egyház az Ő teste. **A keresztségben a Szentlélek valóban Krisztusba építi a hívőt, aki bekapcsolódik a közösségbe. Ott pedig mindenki Krisztus: eltűnik minden hátrányos megkülönböztetés.**

A keresztény közösség tagjai akkor gyakorolják jól új életmódjukat, ha megteremtik maguk között az egységet. A keresztény számára szakadást előidézni éppen az ellenkezője annak, mint amit tennie kell.

Hogyan fogod tehát élni ezt az új ígét, amelyet az Írás eléled helyez?

Fontos, hogy nagy tisztelettel legyél a keresztény közösség különböző feladatai, ajándékai és talentumai iránt.

Ki kell tárnod szívedet az egyház sokféle gazdagságára. Nemcsak a kis helyi egyházra, a plébániai közösségre, egy keresztény társulatra vagy egyházi mozgalomra, amelynek tagja vagy, és amelyet ismersz, hanem a sokféle formájú és kifejeződésű egyetemes egyházra. Mindezt a magadénak kell érezned, mert ennek az egyetlen testnek a része vagy.

Végül a legfontosabb az, hogy ott legyen benned az a karizma, amely felülmúlja az összes többi: a szeretet. A szeretet azok iránt, akikkel találkozol, a szeretet minden ember iránt a földön.

A szeretet, a kölcsönös szeretet által lehet a sok tag egyetlen testté.

Történt egyszer,
hogy...

egy európai csoporttal

A múlt évben elmentünk megismerni olyan helyeket, ahol az első keresztények Jézusban való hitükről az életükkel tettek tanúságot. Délután a ma keresztényeivel találkoztunk. Új mozgalmakkal ismerkedtünk meg, akik az Ige felfedezésével növelik az egyház szépségét.

Íme néhány benyomás a napról:

„**Sok kérdés volt bennem az Egyházzal kapcsolatban.** Nem sikerült választ találnom rájuk, mert talán az osztálytársak ítéletei befolyásoltak. Ma egy olyan tapasztalatban volt részem, mely felfedte, hogy az **Egyház mi vagyunk,** az ő népe, mely azokból áll, akik **élővé teszik az Igét.** Ha hazamegyek, nemcsak azt mondhatom el, hogy milyen valójában az Egyház, hanem az életemmel is ezt mutathatom be”.

„Megértettem, hogy ha meg akarom szeretetni másokkal is az egyházat, **nekem kell elsőnek úgy élnem, ahogy Jézus akarja.** Ezen a napon megértettem, mennyire fontos az Élet Igéjét élni, hogy élő Egyház legyünk”.

„E tapasztalat után váratlanul szenvedélyes szeretet született bennem az Egyház iránt”.

www.teens4unity.net